

§ 42.

Stk. 1. Når indenrigs- og boligministeren har modtaget de i § 21, stk. 2, omhandlede udskrifter af opstillingskredsens valgboøger, lader han opgøre, hvor mange kredsmandater der efter den stedfundne afstemning tilkommer hvert parti og kandidaterne uden for partierne i hver stor- og amtskreds.

Stk. 2. På grundlag af valgbestyrelsernes stemmeoptællinger sammentælles — særskilt for hver amtskreds (storkreds) — de stemmer, der er tilfaldet hvert parti i samtlige amtskredsens (storkredsens) opstillingskredse, og på tilsvarende måde sammentælles de på hver kandidat uden for partierne i hver amtskreds (storkreds) faldne stemmer. Hvert af de ved sammentællingen fremkomne stemmetal divideres med 1,4 — 3 — 5 — 7 o. s. v., indtil der for hvert stemmetal er foretaget et antal divisioner så stort som det antal mandater, der i det højeste kan ventes at tilfalde vedkommende parti eller vedkommende kandidat uden for partierne. Den største af de således fremkomne kvotienter giver det parti (eller den kandidat uden for partierne), den er tilfaldet, ret til det første mandat i amtskredsen (storkredsen), den næststørste kvotient giver ret til det andet mandat og således fremdeles, indtil det antal mandater, der tilkommer kredsen, er fordelt mellem partierne og kandidaterne uden for partierne.

§ 43.

Stk. 1. Derefter opgøres, hvor mange stemmer der er faldet på hvert af de partier, som er kundgjort i overensstemmelse med § 23, sidste stykke, og som enten har opnået mindst eet kredsmandat eller i landet som helhed har opnået mindst 60 000 stemmer eller inden for hvert enkelt af de tre områder har opnået mindst lige så mange stemmer, som det gennemsnitlige antal gyldige stemmer, der i området taget som en helhed er afgivet pr. kredsmandat. Det samlede stemmetal for disse partier divideres med et tal, der er lig summen af de kredsmandater, der er tilfaldet disse partier i henhold til § 42, og tillægsmandaterne. Med det herved fremkomne tal divideres partiernes stemmetal, og ved denne beregningsmåde udfindes det, hvor mange af de nævnte mandater hvert parti i forhold til stemmetal er berettiget til. Hvis de ved divisionen fremkomne kvotienter ikke er hele tal og derfor, når brøkerne bortkastes, tilsammen ikke giver det hele antal mandater, forhøjes de største brøker, indtil antallet er nået (den største brøks metode).

Stk. 2. Såfremt intet parti har opnået flere kredsmandater end det samlede mandattal, som partiet i henhold til stk. 1 er berettiget til, er fordelingen i stk. 1 endelig, idet de enkelte partier tilkommende tillægsmandater udfindes som forskellen mellem partiets samlede mandattal og dets kredsmandater.

Stk. 3. Hvis et parti har opnået flere kredsmandater end det samlede mandattal, som partiet i henhold til stk. 1 er berettiget til, foretages en ny beregning, hvor der bortses fra partier, som har opnået et antal kredsmandater lig med eller større end det samlede mandattal, som de er berettiget til i henhold til stk. 1. For de partier, der herefter kommer i betragtning, foregår fordelingen af mandaterne efter tilsvarende regler som i stk. 1, og antallet af tillægsmandater, der tilfalder de enkelte partier, bestemmes på tilsvarende måde som anført i stk. 2. Skulle noget af de heromhandlede partier herved opnå flere mandater, end det i henhold til fordelingen i stk. 1 er berettiget til, får partiet tildelt det i henhold til stk. 1 beregnede mandattal, og der foretages en ny fordeling af de resterende mandater på de øvrige partier efter tilsvarende regler som i stk. 1 og 2 anført.

§ 44.

Fordelingen på områderne og amtskredsene (storkredsene) af de 40 tillægsmandater sker på følgende måde: